

চিল্লামল

বনাম

তামিল নাডু চৰকাৰ আৰু অন্যান্য

২০ নৱেম্বৰ, ১৯৯৬

[ন্যায়াধীশ এম.কে. মুখাৰ্জী আৰু ন্যায়াধীশ এছ.পি.কুৰ্দুকাৰ]

ফৌজদাৰী আইন:

ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইনৰ ধাৰা ১৬৪ ৰ অধীনত জবানবন্দী লিপিবদ্ধ কৰা হয় আৰু এফ, আই, আৰ-প্ৰমাণ বিশ্লেষণ আৰু ব্যাখ্যা-আচামীৰ বিৰুদ্ধে ভাৰতীয় দণ্ড বিধি আইনৰ ১৪৭, ১৪৮, ৩০৭ আৰু ৩০২ ৰ অধীনত গোচৰ ৰুজু কৰা হয়- বিচাৰ আদালতে দোষী সাব্যস্ত কৰে- ফৌজদাৰী আইনৰ ধাৰা ১৬৪ ৰ অধীনত লিপিবদ্ধ কৰা জবানবন্দী আৰু এফ, আই, আৰৰ মাজৰ বৈপৰীত্যৰ বাবে উচ্চ ন্যায়ালয়ে আচামীক দোষমুক্ত কৰে- মতপোষণ কৰা হৈছিল যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে প্ৰথমে বিচাৰৰ সময়ত সাক্ষীসকলে দিয়া জবানবন্দীসমূহ বিবেচনা কৰা উচিত আছিল আৰু সেই জবানবন্দীসমূহৰ পূৰ্বৰ জবানবন্দীৰ সৈতে বৈপৰীত্য আছে নেকি (যদি আছে) তাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি সেইবোৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব নে নকৰে সেইটো স্বতন্ত্ৰভাৱে নিৰ্ধাৰণ কৰিব লাগিছিল, যদিহে সেই জবানবন্দী সমূহ সাক্ষ্য আইনৰ ১৪৫ নং ধাৰাত যথাযথভাৱে লিপিবদ্ধ কৰা হয়-উচ্চ ন্যায়ালয়ে প্ৰত্যক্ষদৰ্শীসকলে দিয়া সাক্ষ্য বিৱৰণীক পৰ্যাপ্তভাৱে উল্লেখ বা বিশ্লেষণ নকৰি ভুল কৰিছিল-উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ৰায় বাতিল- গোচৰটো আইনী নীতি অনুসৰি নিষ্পত্তিৰ বাবে উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ প্ৰেৰণ কৰা হৈছে- ভাৰতীয় দণ্ড বিধি আইন, ১৮৬০-ধাৰা ১৪৭, ১৪৮, ৩০৭ আৰু ৩০২; ফৌজদাৰী কাৰ্যবিধি আইন, ধাৰা ১৬৪-সাক্ষ্য আইন, ১৮৭২-ধাৰা ১৪৫।

ফৌজদাৰী আপীল অধিকাৰক্ষেত্ৰ: ফৌজদাৰী আপীল নং-৩৩৩/১৯৮৯

মাদ্ৰাজ উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ ফৌজদাৰী আপীল নং-২৪১/১৯৮৮ গোচৰত ২৩.১২.৮৮ তাৰিখে প্ৰদান কৰা ৰায় আৰু আদেশৰ পৰা।

আপীলকাৰীৰ হৈ এম.এন. কৃষ্ণমণি, প্ৰবীণ কুমাৰ আৰু ভি শেখৰ।

উত্তৰদাতাসকলৰ হৈ এন নটৰাজন, আৰ.পি. কোভিলান, ভি বালাচন্দ্ৰন আৰু এছ আনন্দ।

ন্যায়ালয়ে তলত দিয়া আদেশ প্ৰদান কৰে:

ছয়জন আচামী-উত্তৰদাতাক ভাৰতীয় দণ্ড বিধি আইনৰ ১৪৭, ১৪৮, ৩০৭ আৰু ৩০২ ৰ অধীনত (তিনিটা ঘটনা)কৰা অপৰাধৰ বাবে বিচাৰ কৰা হয় আৰু দোষী সাব্যস্ত কৰা হয়। আপীল দাখিল কৰাত, উচ্চ ন্যায়ালয়ে তেওঁলোকৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱা ৰায় বাতিল কৰি দোষমুক্ত কৰে। ফলত, ক্ষুদ্ৰ হৈ আপীলকাৰীয়ে, যিগৰাকী তিনিজন মৃতকৰ ভিতৰত এজনৰ পত্নী আৰু এই কাণ্ডৰ প্ৰত্যক্ষদৰ্শী, বিশেষ অনুমতি লাভ কৰাৰ পিছত এই আবেদন দাখিল কৰে।

বিতৰ্কিত ৰায়দান পৰীক্ষা কৰি আমি পাওঁ যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে আচামী-উত্তৰদাতাসকলৰ দোষী সাব্যস্ত হোৱাৰ সিদ্ধান্ত বাতিল কৰাৰ প্ৰধান কাৰণ আছিল আপীলকাৰীয়ে (যি ঘটনাৰ সময়ত আচামী সকলে আক্ৰমণ কৰা বুলিও দাবী কৰিছিল) দণ্ডাধীশৰ আগত দিয়া জবানবন্দী (Ext.D1), যিটো প্ৰথমতে তেওঁৰ মৃত্যুৰ পূৰ্বে দিয়া জবানবন্দী হিচাপে লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল যদিও পৰৱৰ্তী সময়ত তেওঁ জীয়াই থকাৰ বাবে ফৌজদাৰী আইনৰ ধাৰা ১৬৪ ৰ অধীনত লিপিবদ্ধ কৰা হয়। আৰু তেওঁ আৰক্ষীক দাখিল কৰা প্ৰতিবেদনৰ (Ext. P1) (যিখন এজাহাৰ (এফ,আই,আৰ) হিচাপে গণ্য কৰা হৈছিল) মাজৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ অমিলসমূহ। আমাৰ দৃষ্টিত, প্ৰমাণৰ সৈতে মোকাবিলা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ এই দৃষ্টিভঙ্গী স্পষ্টভাৱে ভুল আছিল। বিচাৰৰ সময়ত সাক্ষী সকলে প্ৰদান কৰা সাক্ষ্যৰ ভিত্তিত গোচৰৰ সিদ্ধান্ত ল'ব লাগিব আৰু এই সকল সাক্ষীৰ পূৰ্বৰ যিকোনো জবানবন্দী সাক্ষ্য আইনৰ ১৪৫ নং ধাৰাত উল্লেখ কৰা নিৰ্দেশনা অনুসৰি সাক্ষীজনৰ বিৰোধিতা কৰিবলৈহে অভিযোজন পক্ষই ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰে। কোনো পৰিস্থিতিতে পূৰ্বৰ জবানবন্দীসমূহক নিৰ্দিষ্টগোচৰটোত উচ্চ ন্যায়ালয়ে বিবেচনা কৰাৰ দৰে প্ৰমাণৰ ভেঁটি হিচাপে গণ্য কৰিব নোৱাৰি। আইনৰ এই সুপ্ৰতিষ্ঠিত নীতিবোৰৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি, উচ্চ ন্যায়ালয়ে প্ৰথমে বিচাৰৰ সময়ত অভিযোজন পক্ষৰ সাক্ষীসকলে দিয়া জবানবন্দীবোৰ বিবেচনা কৰিব লাগিব আৰু

তেওঁলোকৰ পূৰ্বৰ জবানবন্দীৰ লগত অসামঞ্জস্যতাৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি (যদি থাকে) সেই জবানবন্দীবোৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিব লাগে নে নাই সেই বিষয়ে নিজেই সিদ্ধান্ত লব লাগিব, যদিহে সেইসমূহ সাক্ষ্য আইনৰ ১৪৫ ধাৰাৰ অধীনত লিপিবদ্ধ কৰা হৈছিল। বিতৰ্কিত ৰায়দানৰ আন এটা দুৰ্বলতা হ'ল যে উচ্চ ন্যায়ালয়ে ঘটনাটোৰ চাক্ষুণ্য সাক্ষীসকলৰ সাক্ষ্যক কৃত্ৰিম, অস্বাভাৱিক আৰু তেওঁলোকৰ সাক্ষ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰাটো সম্ভৱ নহয় বুলি নাকচ কৰিছিল। তদুপৰি উচ্চ ন্যায়ালয়ে তেওঁলোকৰ সাক্ষ্য বিৱৰণীক পৰ্যাপ্তভাৱে উল্লেখ বা বিশ্লেষণ কৰা নাছিল। পূৰ্ববৰ্তী আলোচনা অনুসৰি আমি বিতৰ্কিত ৰায়টো বাতিল কৰো আৰু আইন অনুসৰি আপীলটো নিষ্পত্তি কৰাৰ বাবে বিষয়টো উচ্চ ন্যায়ালয়লৈ প্ৰেৰণ কৰোঁ। যিহেতু বিষয়টো দীৰ্ঘদিন ধৰি বিচাৰাধীন হৈ আছে, সেয়েহে উচ্চ ন্যায়ালয়ক এই আদেশ জাৰী কৰা তাৰিখৰ পৰা দুমাহৰ ভিতৰত যিমান পাৰি সোনকালে আপীলৰ নিষ্পত্তি কৰিবলৈ অনুৰোধ জনোৱা হৈছে। উচ্চ ন্যায়ালয়ৰ আবেদনৰ নিষ্পত্তি নোহোৱালৈকে জামিনত থকা আচামী উত্তৰদাতাসকল তেনেদৰেই থাকিব।

আপীল নিষ্পত্তি কৰা হ'ল।

অনুবাদক-কংকনা বৰা

জ্যেষ্ঠ অনুবাদক, অনুবাদ শাখা, গুৱাহাটী উচ্চ ন্যায়ালয়

DISCLAIMER

"The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation".

“স্থানীয় ভাষালৈ অনূদিত এই ৰায় গোচৰত জড়িত পক্ষই বুজি পোৱাৰ উদ্দেশ্যে সীমিত ব্যৱহাৰৰ বাবেহে। ইয়াৰ বাদে অন্য ক্ষেত্ৰত অনূদিত ৰূপ ব্যৱহৃত নহব। সকলো ব্যৱহাৰিক আৰু বিভাগীয় কামৰ লগতে ৰায়ৰ কাৰ্য্যকৰীকৰণ আৰু ৰূপায়ণৰ ক্ষেত্ৰতো এই ৰায়ৰ ইংৰাজী সংস্কৰণটোৱেই সঠিক বিবেচিত হব।”